

**POLSKA
RZECZPOSPOLITA
LUDOWA**

**URZĄD
PATENTOWY
PRL**

OPIS PATENTOWY 99563

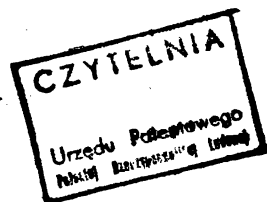
Patent dodatkowy
do patentu _____

Zgłoszono: 02.01.76 (P. 186300)

Pierwszeństwo: _____

Zgłoszenie ogłoszono: 20.11.76

Opis patentowy opublikowano: 30.12.1978

Int. Cl.²-E21D 11/22

Twórcy wynalazku: Włodzimierz Ostaszewski, Włodzimierz Sikora, Włodzimierz Konopa,
Wiktor Rojek, Czesław Sikorski

Uprawniony z patentu: Zakład Budowy Urządzeń
i Aparatury Naukowo-Doświadczalnej,
Głównego Instytutu Górnictwa,
Katowice (Polska)

Sposób i urządzenie do ustalania elementów górniczej obudowy podatnej

Przedmiotem wynalazku jest sposób ustalenia wzajemnego położenia odrzwi i zamków obudowy podatnej, jak również wiązania ich z ociosem, stropem lub spągkiem, oraz urządzenie do wykorzystania sposobu ustalania elementów górniczej obudowy podatnej.

W stosowanych dotychczas rozwiązaniach profile ociosowe łączy się między sobą, oraz z profilami stropnicowymi lub spagowymi za pomocą strzemion, w ilości dwu lub więcej na każdym zamku. Do łączenia sąsiednich odrzwi stosowane są pojedyncze klamry, luźno osadzone w strzemionach tych odrzwi, lub płaskowniki przykręcone do strzemion bez eliminowania tradycyjnego jarzma. Stosowane są również rozpory przykręcane do profili łuków obudowy.

Obudowy rozwiązane według powyższych zasad mają następujące wady. Zamki łączące profile nie są zabezpieczone przeciw przesunięciu się wzdłuż osi profilii. Zamki i profile obudowy nie są ustabilizowane względem ociosu, co powoduje niestabilność odrzwi w kierunku osi chodnika. Naruszenie jednych odrzwi powoduje zachwianie się sąsiednich i zmusza do przebudowy całych odcinków chodnika, co bardzo podnosi koszty eksploatacji kopalni.

Celem wynalazku jest wyeliminowanie wyżej wyszczególnionych wad i rozwiązanie obudowy podatnej w taki sposób, aby zamki i profile były ustalone zarówno względem siebie, jak i względem ociosu.

Cel powyższy osiągnięto przez zastosowanie jarzm strzemion wydłużonych w taki sposób, że końce ich są zamkami dwu kolejnych łuków, pełniąc przez to jednocześnie funkcje rozpory. Jarzmo takie w połowie długości związane jest na stałe ze spągkiem, najlepiej przez osadzenie na kotwi. Kabłąki strzemion mogą być stosowane według rozwiązań dotychczasowych przez co zachowuje się podatność obudowy. Opisany sposób ustalania obudowy zapewnia trwałe usytuowanie łuków zarówno względem siebie, jak i względem ociosu, zapewnia też stałe położenie zamków na profilach łuków. Obudowa staje się trwalsza i nie wymaga tak częstych napraw i przeróbek.

Przedmiot wynalazku w przykładowym, schematycznym rozwiązaniu pokazano na rysunkach, na których fig. 1 przedstawia obudowę z łuków podatnych w przekroju poprzecznym, fig. 2 — obudowę w przekroju

podłużnym, fig. 3 — przekrój przez zamek ze strzemieniem tradycyjnym, fig. 4 — przekrój przez zamek ze strzemieniem zmodernizowanym.

Jarzmo 5 jest przedłużone tak, że obejmuje dwa kolejne łuki obudowy i ma w środku otwór do nałożenia na kotew dowolnej konstrukcji 4, a przez to przytwierdzenia jarzma do ociosu. Obydwa końce jarzma zachodzą na styki profili łukowych, które jak w tradycyjnym rozwiązaniu zaciska się kabłąkami 1. Na styku profili zaciska się obok siebie koniec jednego jarzma i początek następnego, tak jak to uwidoczniło na rysunku fig. 2. Każde jarzmo jest w połowie długości utwierdzone na kotwi. W ten sposób, odrzwa obudowy są związane między sobą w jedną całość, a wszystkie zamki zabezpieczone przed przesuwaniem na łukach.

Urządzenie według proponowanego wynalazku może być konstrukcyjnie rozwiązane dla każdej obudowy podatnej, zarówno tradycyjnej typu ŁP, jak ostrołukowej czy przegubowej. Rozwiązanie zapewnia większą trwałość obudowy, a przez to zmniejsza koszty eksploatacji.

Zastrzeżenia patentowe

1. Sposób ustalania elementów górniczej obudowy podatnej, z n a m i e n n y t y m, że jarzma strzemion wydłuża się tak, aby końcami ujmowały dwa sąsiednie łuki obudowy, oraz ustala się względem górotworu najlepiej na kotwi dowolnej konstrukcji.

2. Urządzenie do ustalania elementów górniczej obudowy podatnej, z n a m i e n n e t y m, że składa się z wydłużonego jarzma (5), będącego jednocześnie rozporą międzyodrzwiową, przykręcanego kabłąkami (1) na zamkach dwu sąsiednich odrzwi, oraz kotwi (4) osadzonej w górotworze, do której przymocowane jest jarzmo.

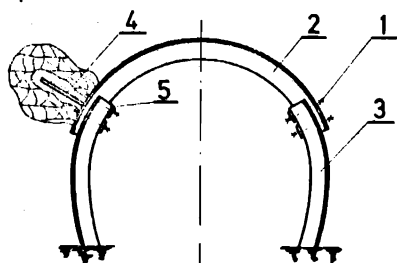

Fig. 1

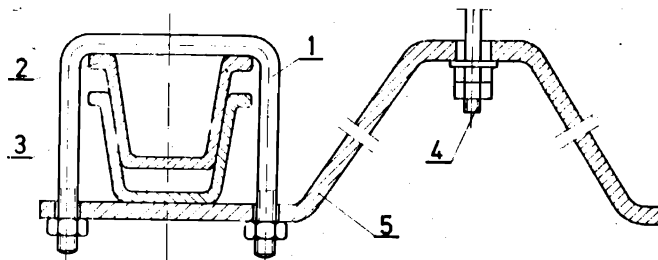

Fig. 3

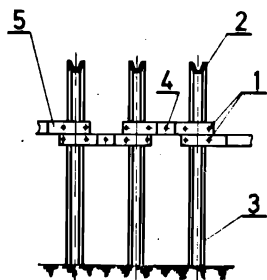

Fig. 2

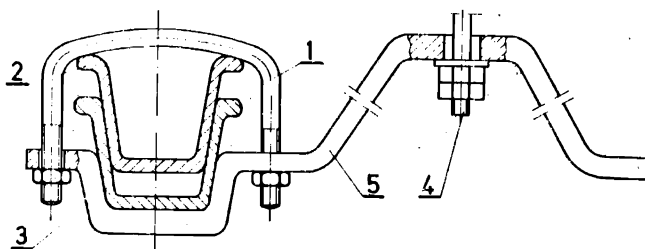

Fig. 4